

podlé dotčených položek tarifových z majetnosti bezplatně přinešené vycházející, uložen přímo nabyvateli věci nebo některému jinému oprávněnci.

Z ostatní hodnoty věci nemovité má nabyvatel zapraviti poplatek $3\frac{1}{2}$ procentový z hodnoty této. Měli však bezplatně přenešení majetnosti místo mezi osobami, v položce tarifové $\frac{4}{91}$ B pod č. I. a v položce tarifové $\frac{56}{106}$ B pod lit. a přivedenými, vyměří se poplatek, také co se týče ostatní hodnoty věci nemovité, na $1\frac{1}{2}$ procenta hodnoty té.

§. 4. Nabudeli věci nějaké, kteráž přísluší k pozůstalosti, na více dědiců spadlé, nebo kteráž byla daná více obdarovaným, některý z účastníků buď z cela, nebo nabudeli takové části věci té, kteráž mu nenáležela již mocí práva dedického, nebo mocí obdarování, má se hodnota toho, co bylo nabyto, porovnatí s hodnotou práv nabyvatelových k pozůstalosti nebo k daru a nabytí toto má se pokládati za nové jednání právní jenom strany toho, oč hodnota prvé dotčená činí více nežli hodnota posléz připomenutá. Nesmíli se věc podlé zákona děliti, nébrž musíli se některému z účastníků, proti tomu, že se ostatním účastníkům za to dá náhrada, celá ponechati, nemá se nabytí takové, i co se týče dotčeného rozdílu hodnoty, pokládati za nové jednání právní. Na nabyvatele věci takové vztahuje se, co se dotýče poplatků, kteréž ostatní účastníci za přenešení majetnosti mají platiti, to co nařizeno jest v §. 73. č. 2 zákonů dotčených.

§. 5. Prodali soud nějakou věc nemovitou, ježto někomu připadne, za příčinou něčí smrti, před odevzdáním pozůstalosti nebo odkazu, nemá se poplatek $1\frac{1}{2}$ nebo $3\frac{1}{2}$ procentový, který by se podle připomenutí 1. k položce tarifové $\frac{54}{106}$ B pak podlé §. 3 tohoto nařízení za příčinou držení, nápadem dědičným změněného, platiti měl, vybíratí, proti tomu, že se za to při vyměřování poplatků, z posledního prodání vypadajícího čas, po který poslední držení před prodáním tímto trvalo, počítati má od té doby, v které zůstavitel věci té nabyt.

§. 6. V těch případech, kdežto se správě berniční vidí, položiti při prodeji nějaké věci nemovité podlé §. 50 zákonů dotčených za základ vyměření poplatku, vymíněnou cenu kupní i s hodnotou povinností vedlejších, když ale ten, kdo daň platiti má, žádá, aby se za příčinou vyměření poplatků předse vzal zvláštní odhad soudní, může okresní správa finanční, na základu odhadu toho, jen tehda a jen potud povoliti menší poplatek, nežli jest ten, který dle vymíněné ceny kupní vypadá, když odhadem soudním jest na jisto postaveno, že vymíněná cena kupní činí patrně cenu zvláštního zalíbení.

Ostatek má nařízení §. 50. podlé něhož se při vyčteňování věci nemovité, kromě případu v zákoně vyslovně připomenutého, nemá jíti pod stonásobnou sumu